

PREMIKI IN ZAVORE

Pogovor z Bojanom Simoničem

V razgovoru z Bojanom Simoničem, izvršnim sekretarjem za področje družbenoekonomskih odnosov pri občinski konferenci ZK v občini Ljubljana Center, smo se pogovarjali o trgovini. Trgovina in njena usmeritev so problemi, ki se vse prepočasi rešujejo.

Vendar pa naj takoj na začetku povemo, da se nekateri že kažejo v drugačni luči, oziroma stopajo na pot intenzivnejšega razvoja z novo temeljno mislijo, da lahko skupaj več in bolje opravimo. Autocommerce, Tehnoimpeks, Iskra in druge tudi zastopniške organizacije že uspešno delujejo v smeri svoje nove funkcije v združenem delu. O tem, kako se pa pri nekaterih odraža samozadovoljstvo, tovariš Simonič pove, da ti se ne razmišljajo o vsebinskem sporazumevanju, usklajevanju, niti o dogovarjanju ali planiranju s proizvodnjo in drugimi dejavnostmi. Ne razumejo ali nočejo razumeti, da so še kako v usodni odvisnosti z domačimi proizvajalci. Uspavajo jih na videz ugodni finančni rezultati, pri tem pa pozabljajo, da pravzaprav gospodarijo z družbenimi sredstvi. »Navidezni« dohodek ni le rezultat dela zastopnika, in tisti, ki bi pri tem vztrajali, si režejo lastno prihodnost.

In kako se to lahko pokaže v prihodnje?

Naš sogovornik odgovarja, da je že danes na dlani, da se funkcije zastopanja prenašajo tja, kjer imajo zastopniške organizacije v zaledju tudi lastno proizvodnjo. Po tej poti se vključujejo tudi v mednarodno delitev dela. Zastopniki delijo usodo tistih, na katere so trdno vezani, na proizvodnjo. Če se trgovinska organizacija dogovori s proizvajalcem za določen kos blaga in če plasiranje tega blaga kasneje ne uspe, potem to breme ne more pasti le na pleča proizvajalca, marveč je treba

uveljaviti udeležbo v skupnem prihodku proizvodne delovne organizacije in zastopnika.

Pogovor želiva obrniti še na kako gospodarsko temo v občini Ljubljana Center, ki se nanaša le na trgovino. Tako v pogovoru seževa v tisto neugodno razmerje, v katerem se uveljavlja praksa izsiljevanja v pomenu, kdo je močnejši in pomembnejši – trgovina ali proizvodnja. V vrsti proizvodnih delovnih organizacij organizirajo prometno funkcijo za lastne potrebe, kar je družbeno neracionalno in nesprejemljivo. Proizvodnjo s tem obremenjujemo s stroški blagovnega prometa, po drugi strani pa se na ta način ne more uveljaviti kreativni vpliv trgovine na razvojne usmeritve proizvodnih programov. Vse navedeno pa je posledica oddvojenega in neusklajenega načrtovanja v preteklosti.

Danes, ko je racionalno delo še toliko pomembnejše za naš nadaljnji razvoj, se tudi jasno kaže, kako se je trgovina po nekaterih sektorjih močno razrasla v primerjavi s proizvodnim zaledjem. To velja več ali manj za vso trgovino, ki ni v funkciji zadovoljevanja neposrednih potreb potrošnika. V maloprodaji je tudi še drug problem – obratovni čas, o katerem bo potrebno ponovno razmisliti, in pomanjkanje prodajalcev.

Tovariš Bojan Simonič nas opozarja še na en pojav, ki nazorno ilustrira nujnost novega koncepta razvoja trgovine. Redke trgovinske organizacije imamo, ki so se že usmerile v določen proizvodni program. Tako je v Centru na primer dvanajst trgovin, ki se

ukvarjajo s prodajo kože, ki pa je ni dovolj niti za eno samo, če naj bi ta učinkovito poslovala: stanje je podobno tudi na področju turistične ponudbe. Strokovni kadri v trgovini bodo pač morali spoznati proizvodne možnosti in potrebe tako domačega kot tujega trga. Podobne primere najdemo tudi pri prodaji tekstila. Redke so trgovine, ki nudijo specializiran, pa vendar dovolj bogat izbor oblačil. Imamo pa velike organizacije

združenega dela, znotraj katerih prihaja do ožje usmeritve. Le preseganje drobnjakarstva vodi v uspešno izvajanje stabilizacijskih ukrepov. Zal pa je tega, namreč drobnjakarstva, povsod še preveč. Samo učinkovite proizvodne celote utemeljene z delitvijo dela, so pogoj uspešnega združevanja in ustvarjanja skupnega dohodka.

Osnovne organizacije ZK se v tem letu uspešno vključujejo v načrtovanje planskih do-

kumentov bodočega razvoja za naslednje srednjeročno obdobje. Uveljavlja se težnja, naj bodo ti dokumenti akcijsko in stabilizacijsko usmerjeni. Bistveno pa seveda je, da se vsi člani ZK z večjo zavzetostjo vključujejo v pripravo planskih dokumentov in razreševanje problemov v svoji sredini. Samoupravni odnosi so odnosi med ljudmi. Naloga komunistov je izgradnja medčloveških odnosov in tej nalogi ne moremo biti kos samo ob aktivnostih znotraj OO ZK, marveč tudi v svojih delovnih sredinah, kar je v našem pogovoru tovariš Simonič še posebej poudaril.

A. Š.

Mladost, delo, Tito...

Ljubljana je bila od 30. maja do 1. junija gostitelj Festivala dela, ki so se ga udeležili mladi iz vse Jugoslavije. Tako se je skoraj tisoč mladih iz 40 različnih poklicev pomerilo v znanju, spretnosti in ustvarjalnosti, zraven pa so se spletle še mnoge tesne vezi prijateljstva in bratskega sodelovanja. Velikega vzornika, prijatelja mladih in pokrovitelja festivala, našega dragega Tita ni bilo med njimi, zato pa so mladi z delom in spretnostjo, zavzetostjo in predanostjo bolj kot kdajkoli prej dokazali, da stopajo po njegovi poti. Z množično udeležbo in kvaliteto svojega dela so dokazali, da si želijo učiti se, se izpopolnjevati in obenem krepiti bratsko sodelovanje jugoslovanskih narodov. Ne nazadnje je boljša strokovna usposobljenost tudi eden od pogojev za doslej večje produktivnosti in učinkovitosti gospodarstva, ki sta temelj gospodarske organiziranosti in razvoja samoupravnih odnosov.

Tako je mladim delavcem iz vse Jugoslavije Ljubljana, njihov gostitelj, omogočila, da pokažejo svoje znanje in spretnost v 25 temeljnih organizacijah združenega dela, v Litostroju pa so mlade kovičarje pri tekmovanju obiskali Stane Dolanc, član predsedstva CK ZKJ, Vinko Hafner, predsednik republiškega sveta ZSS in Boris Bavdek, predsednik republiške konference ZSM Slovenije.

Ljubljanski mladinci, med njimi tudi iz naše občine, so dosegli lep uspeh, saj je srebrni prehodni pokal Josipa Broza Tita osvojila ekipa Mestne konference ZSMS Ljubljana. Na drugih devetih mestih pa

so se uvrstile ekipe iz Kruševca, Banjaluke, Maribora, Leskovca, Titograda, Loznice, Niša, Kragujevca in Dervente.

Med najbolje uvrščenim posamezniki v raznih poklicih je prvo mesto med kuharji zasedel Igor Stare, učenec gostinskega šolskega centra v Ljubljani, doma iz Doba pri Domžalah. Igor je star osemnajst let in obiskuje tretji letnik gostinskega šolskega centra.

Ko smo ga vprašali, kaj mu nagrada pomeni, prvo mesto je zasedel med 22 tekmovalci, nam je dejal, da je to le potrditev njegovega dela, saj ima tudi v šoli iz vseh gospodinjskih predmetov odlične ocene. O

pripravah na tekmovanje pa nam je povedal, da se je pripravil v centru ob pomoči učiteljev. »Pa tudi tekmovanje samo – skuhati je moral telečjo zarebrnico z zelenjavno prilogo, »se mi ni zdelo težko. Sem se pa posebej potrudil,« je dejal Igor v pogovoru.

»Festival dela ni bilo le tekmovanje, ampak veliko več...« je dejal Igor Stare, učenec tretjega letnika gostinskega šolskega centra v Ljubljani.

Festival dela je končan, novi prijatelji so odšli, kaj pa zdaj? »Najprej me čaka zaključni izpit na šoli, upam, da ga bom opravil čimbolje. Priznanje, ki sem ga dobil, mi je vzpodbuda za nadaljnje, še boljše delo, za izpopolnjevanje in učenje. Trudil pa se bom tudi obdržati stike z novimi prijatelji iz Niša, Leskovca...«

A. J.

V soboto, 24. maja je občinska konferenca ZRVS Ljubljana Center v okviru rednega letnega programa pripravila na območju Lavrice, v vaseh Sela in Orle taktično vajo »Pehotna četa-vod v napadu«. Po končani vadbi so se pomenili o njeni uspešnosti, nato pa se je okrog 500 rezervnih vojaških starešin iz te občine zbralo ob veliki skici na jasi sredi gozda, kjer so jim podrobno pojasnili potek zaključnih borb za osvoboditev Ljubljane leta 1945, s posebnim poudarkom o borbah na Orlah.

MARJAN GARBAJS

Ob jubileju Staneta Majcna

Pot, ki jo je v 60. letih prehodil Stane Majcen, je bila pot devetega otroka male kmečke družine, pastirja, vajenca, delavca, borca zapadnega dolenskega odreda, desetarja, komisarja čete, političnega komisarja zaščitnega bataljona XV. divizije, oficirja JLA.

Mladost se mu je v težkih dneh II. svetovne vojne kaj hitro prevesila v čas zrelosti, saj je že leta 1941 sodeloval z OF in zbiral orožje in vojaško opremo. V partizane je odšel marca 1942, sodeloval je v veliki roški ofenzivi, bil v brigadi Matije Gubca. Novembra 1944 je bil težko ranjen in poslan na zdravljenje v Italijo, skratka šel je skozi vse preizkušnje in boje.

Po osvoboditvi je opravljal odgovorne naloge na UDV, kot oficir JLA je deloval v Kopru. Na Vodmatu pa aktivno deluje že dolgih 16 let. Opravlja vrsto odgovornih funkcij, med drugim je predsednik ZZB NOV KO Stari Vodmat in predsednik občinskega društva upokojencev.

Naš Stane ima izreden čut za delo in odgovornost, ki ga je združil z osebno plemenitostjo, socialnim čutom in globokim smislom za ustvarjanje dobrih človeških odnosov. Nikoli ni nikomur odrekel pomoči. Skratka, ves se je razdajal, vseskozi ostal zvest mladostni veri, delu in Vodmatu.

Ob jubileju mu želimo mnogo zdravja in zadovoljstva ter uspehov pri nadaljnjem delu.

Lojze Cepuš